

El Vallés Nou

PERIODIC REGIONALISTA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPANYA, trimestre 1'50 Ptes.
EXTRANGER i ULTRAMAR, semestre 4'50
Número corrent, 10 cèntims. - Atrassat, 20 id.

Redacció i Administració:

Santa Elisabet, n.º 6

Anuncis i reclams, a preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

ELS ORIGINALS NO S' TORNEN

**FONDA —
CATALANA —**

Santaolària i Font

Salons pera família, Grans habitacions.
Servei esmerat. Especialitat en banquets.
Se serveix a domicili.

Carrer Berenguer, **MOLLET**
números, 58 y 60.

Orquesta-Arumí

Funcions religioses.

Concerts, Balls, etc.

Per contractes:

Jaume Arumí. Carrer Nou, 25.-GRANOLLERS.

**Escultura decorativa,
relleus i baix-relleus en guix**

Enguixat de sostres i parets d'habitacions.
Tota classe d'enmotllats i decorats en guix.

Lluís Monferrer Alvaro

Plaça de Verdader : GRANOLLERS.

Solució del problema de les aigües de Barcelona

Conseqüències pel Vallés

Una setmana ha estat l'Ajuntament de Barcelona discutint el dictamen de la Comissió d'aigües que proposa per a solucionar el problema, la compra de les que poseixen les companyies conegudes per Dos Rius.

Poques vegades s'ha discutit un assumpte en dita Corporació, amb tanta detenció, desapassionament i previ estudi com s'ha discutit aquest; cal dir-ho, de xer en alabansa dels que hi han intervingut tant a favor com en contra del dictamen, i de tots els regidors que han assistit a les sessions extraordinaries de cada tarda i moltes nits fins a la matinal. Es de notar que després de tan detinguda discussió sols han votat en contra els quatre regidors que al comensament de la discussió varen mostrar-se contraris al dictamen, lo que fa sospitar que amb la complerta exposició del problema, dels estudis fets per l'Assessoria i de la solució proposada, ha vingut el convenciment de tots els que no havien fet públiques manifestacions del seu mode de pensar en la qüestió.

Aixó ha de produir una llegítima satisfacció en els individus de la Comissió que'ls ha de compensar del temps esmersat i les crítiques de que han estat objecte i especialment ha de satisfer a nostre bon amic D. Raimond d'Abadal qui ha portat la major part del pes de la

defensa del dictamen en dos magistrals discursos que quedarán com proba del modo com els nostres homes tracten les qüestions municipals.

Pel Vallés té la solució gran importàcia i es precis que examiném les conseqüències qu'ella tindrà per nosaltres.

El fet d'arribar la Ciutat de Barcelona a solucionar el seu problema d'aigües sense utilitzar les nostres, es ja una ventatja gran per a nosaltres ja que qualsevol que siga la solució ens deixarà tranquils, al menys per una temporada i ens deixarà descansar en la serie de campanyes que s'han tingut que fer en la defensa de les aigües de tota la Comarca o de part d'ella.

Pero donada l'actual situació del problema té major importància per a nosaltres perquè segons els termes de la R. O. de creació de la Comissió d'Aigües de 12 Abril de 1911, si aquesta no dona una solució al problema, o be la seva solució no es acceptada renaxen en sa integritat tots els acorts del Ajuntament que com se recordará va acceptar la proposició de D. Gonçal de Rivas, sostinguda després per D. Manel Oromi y ens trobaríem en pitjor situació que aleshores, perquè el temps passat haurá fet esborrar en la memoria de molts lo del avans d'aquell moment en contra d'aital projecte.

A mes tenim interès en que la solució sigui definitiva y encertada, perquè aleshores la nostra seguretat será major i si ella exclou per si mateixa les nostres aigües la seguretat será absoluta.

En aquest sentit ens interessa molt la manera com resolgui Barcelona el punt, i creíem fermament que cap solució pot

haver-hi per a nosaltres que dongui tantes garanties com la que ara's proposa.

La Companyia General d'Aigües, vulgarment coneguda per Dos-Rius, pren les aigües que porta a Barcelona de les conques mes properes a la ciutat i que la cinyexen Llobregat i Besós, en una petita part (uns 8.000 m. c.) del poble de Dos Rius que varen ser les primeres portades i d'elles va pendre el nom amb que vulgarment se coneix.

En el Besós qu'es la que 'ns interessa hi te els dos pous que tothom conex, més la mina dita del Vallés que recull uns 7.000 m. c. del Ripoll.

En la mateixa concà del Besós l'Ajuntament hi te tres pous amb dos màquines de 50 caballs que ara sols funcionen per suplir deficiències dels 6.000 m. c. que aprofita de la Acequia Comtal i que poden donar fins a 24.000 m. c. diaris, quals pous no pot avui ampliar per conveni fet amb Dos Rius en 1906.

Tenim doncs que si compra l'Ajuntament l'aigua que la Companyia de Dos Rius treu del Besós, tindrà per una part medi d'extraure el màxim d'aigua de dits pous i per altre part quedarà deslliçada per ampliar la seva actual instal·lació; i no hi ha dubte que amb aitals condicions pot agotar tota l'aigua que baxa per les capes inferiors del llit del riu.

Ab tals condicions quin profit treuria Barcelona de comprar les aigües amb que reguém nostres camps de les vores dels rius i rieres afluent del Besós? Tinguis present que segons diu en els geòlegs, les capes interiors impermeables de les Valls de nostra comarca tenen la mateixa configuració que les exteriors, axó es, una forta depressió